

[Gustav Pedersen.]

er denne Halvhed, som er urimelig, naar man vil anvende den til at stemple den højtærede Udenrigsminister, saaledes som Tilfældet har været.

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen beklaget sig over, at vi har ment, at man fra Venstres Side tog sit Sydslesvig-Standpunkt af politiske og ikke af nationale Grunde. Det er det ærede Medlems egen Skyld. Han har Gang paa Gang over for Rigsdagen dokumenteret, at Regeringens Pligt var at arbejde efter Oktobernoten. Han har ikke paa noget Tidspunkt gjort noget, der lignede en Foranstaltning til at faa en nyt Rigsdagsflertal. Han har nøjedes med at holde agitatoriske Taler ude i Landet. Saa faar det ærede Medlem tilgive, saa betragter man det som et politisk Spørgsmaal og ikke som en Sag, det ærede Medlem vil sætte noget ind paa.

Til det ærede Medlem Hr. Harald Petersen vil jeg gerne sige, at det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Harald Petersen kan huske ordret en tilfældig Samtale for et Aar siden, naar man ved, hvad baade Ministre og Rigsdagsmænd er nødt til at føre af Samtaler blot een Dag igennem. Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har selv sagt, at hans Samtale med Udenrigsministeren var en personlig Samtale i Fortsættelse af et Ministermøde, hvor der jo antagelig maa have været mange Ting at tale om, og naar man kender en Ministers Virksomhed, ved man, at han jo ogsaa skal føre adskillige andre Samtaler. Men han tør altsaa sige, at han kan huske, at han har bedt Udenrigsministeren godkende et Foredrag, han skulde holde. Det lyder ejendommeligt, for hvis en Ministers Foredrag skulde godkendes, maatte det vel være Ministeriet, der skulde godkende det, og saa maatte det i alt Fald have foreligget, saa man kunde se Nuancerne i det, om det ærede Medlem Hr. Harald Petersen skulde have været ængstelig for, at en eller anden Nuance skulde have været for farlig. Det lyder ejendommeligt, at man kan være saa sikker paa at kunne huske hver Ting, og være saa sikker, at man tør beskyldte et andet Menneske for Uredelighed i politisk Henseende. Det er jo nemlig det, det ærede Medlem Hr. Harald Petersen gør. Han forlader sig paa, at han kan huske helt nøjagtigt, at han har sagt til den højtærede Udenrigsminister: Jeg vil gerne have godkendt dette her.

Paa en Erindring om en tilfældig Samtale for et Aar siden . . . . (Afbrydelse: Tre Maaneder!) ja, ja, om det er tre Maaneder

siden eller et Aar siden, det er dog et langt Stykke Tid, tre Maaneder, en Periode, hvor det ærede Medlem har haft en lang Række Samtaler . . . . tør det ærede Medlem tillade sig at sige, at han kan huske nøjagtigt, hvad der er sagt, rette en Beskyldning, der gaar ud over det normale ved at paastaa, at han har faaet en Godkendelse til at holde en Tale, som ogsaa angav Udenrigsministerens Standpunkt. Det er det, der er utiltalende, og det er det, der gør, at denne Debat har faaet en Karakter, som jeg i alt Fald ikke synes, at Venstres Repræsentant kan være tjent med.

Maa jeg saa blot sige een Ting til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Han bebrejdede Udenrigsministeren, at han ikke har sagt, at Regeringens Standpunkt var uheldigt, eller rettere sagt, at han ikke kunde tiltræde Regeringens Standpunkt. Ja, men Regeringens Standpunkt, det var Rigsdagens Standpunkt. Regeringen har jo Gang paa Gang understreget, at den som Regering arbejdede i Henhold til Rigsdagens Vedtagelse. Anden Forpligtelse havde den højtærede Udenrigsminister ikke. Han har ikke haft Forpligtelse til at godkende, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tillod sig at sige som Privatmand. Han var Udenrigsminister. Hans Regering havde officielt forpligtet sig til at følge Rigsdagens Standpunkt, altsaa maatte han have Lov til at sige: Regeringens Standpunkt er Rigsdagens Standpunkt. Det har Ministeren ikke fraveget.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Maa jeg først i Anledning af det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys Spørgsmaal sige, at vi har allerede for nogen Tid siden haft det til Overvejelse i Udenrigsministeriet, og at det er Hensigten at tage det op igen til rette Tid og paa rette Sted. Men jeg vil gerne derudover tilføje, at jeg ikke nærer Tvivl om, at enhver dansk Regering ligesom den nuværende vil søge at sikre, at der ikke træffes Gengældelsesforanstaltninger over for Sydslesvigere, som paa lovlig Maade har bekendt sig til eller i Fremtiden bekender sig til Danskheden.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, som de ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen og Hr. Harald Petersen fremsatte. Men først vil jeg gerne opholde mig lidt ved Metoden. Det forekommer mig at være mærkeligt, at de ærede Medlemmer, specielt det ærede Medlem Hr. Harald Petersen, i sin Bevisførelse benytter en Samtale paa Tomandshaand mellem ham og mig. Det forekommer